

лістів виконували солісти Київського академічного театру опери й балету під керівництвом А.Масленнікової – Т.Ходакова й М.Токовий. [4]

Серед структур, які можна назвати шоу-бізнесовими, безумовно, є фестивалі, які теж являють собою машини для розкручування, просування свого брэнда і, відповідно, своїх артистів, це - «Таврійські ігри», «Червона рута», «Перлини сезону», «Рок-екзистенція», дитячі конкурси – «Чорноморські ігри», «Крок до зірок» тощо. Помітна, до речі, тенденція до відновлення фестивалів, колись започаткованих, які потім згорнули свою діяльність, наприклад, реанімувався два роки тому в місті Дубно Рівненської області «Тарас Бульба», відродився в Тернополі фестиваль «Нівроку». [4]

Використані джерела:

Всього в Україні діє близько 60 крупних дистриб'юторів, а повноцінні рекорд-лейбли можна перерахувати на пальцях. Серед повноцінних українських рекордінгів варто визначити Lavina Music, Moon Records, „Вірус Production”, Comp music, Ukrainian Records, „Одісей”, „Атлантик”. Як дистриб'ютори виділяються Drive, Music Center, Eurostar, Hunter music, JR.[4]

1. Стеценко К. Про сучасний український шоу-бізнес/ Культура і життя. / – [Електронний ресурс]. – Електронний режим доступу: <http://journals.uran.ua/visnyknakkim/article/viewFile/138654/135594>
2. Мельник М. М. Сучасний стан і тенденції розвитку театралізованого тематичного концерту / М. М. Мельник // Мистецтвознавчі записки. – 2012. – Вип. 21. – С. 95-101.
3. Откидач В. М. Естрадний спів і шоу-бізнес / В. М. Откидач. – Вінниця : Нова Книга, 2013. – 367 с.
4. Наконечна Олександра [Стаття надійшла до редакції 9.03.2017 р.] Проблеми та перспективи танцювальних шоу-програм в Україні. [Електронний ресурс]. - Електронний режим доступу: <http://ru.osvita.ua/vnz/reports/culture/11233/>

ФЕНОМЕН STREET STYLE НА СВІТОВИХ ТИЖНЯХ МОДИ

Виникнення феномену Street style (вуличного стилю) пов'язують як із субкультурами серферів та скейтбордистів Америки, так і з вуличною модою Японії. Засновником стріт стайлу вважається Білл Каннингем, який випадково фотографує Грету Гарбо на вулиці Нью-Йорку 1978 року. Це перший випадок, коли The New York Times публікує неплановочний знімок зірки. Що і закладає основні принципи стріт стайл фотографії — спонтанність, миттєвість, справжні емоції. За Каннингемом, на початку 2000-х, знімати незвично вдягнених людей на вулицях починає Скотт Шуман (рис.1). Слід зауважити, що обидва фотографи знімають як зірок, так і простих перехожих. Ситуація змінюється у 2010-х. З'являється все більше стріт стайл фотографів (Адам Катц Сіндінг, Набіль Кенум, Айван Родік та ін.), які вже прагнуть фотографувати на тижнях моди, де відсоток скупчення модно та креативно вдягнених людей в рази висчий, а ніж на звичайних вулицях.

Таким чином можна виявити характерні риси стріт стайл образів на тижнях моди:

Рис. 1-3

- недбалість, багатошаровість, еkleктика, сміливі поєднання;
- яскраво виражена індивідуальність;
- вплив місцевої культури (так стріт стайл Японії буде кардинально відрізнятися від європейського);
- речі певного дизайнера, що за етикетом прийнято одягати запрошеним гостям (так стріт стайл перед показом Philipp Plein буде кардинально відрізнятися від Balenciaga).

За красивими та “живими” стріт стайл фотографіями стоїть насправді важка робота. Фотографи протягом дня з усією технікою мають швидко переміщатися по всьому місту та передмісті з показу на показ (рис.2). Також треба серед натовпу інших фотографів не пропустити жодної зірки та зробити унікальні кадри (рис.3). Незважаючи на погодні умови, під дощем чи під снігом, перед показами відомих брендів завжди працюють фотографи та позують зірки стріт стайлу. Так, наприклад, цього року на Milan Fashion Week spring/summer 2019 стояла неймовірна спека. Проте майже всі зірки стріт стайлу були вдягнені у пальта, пончо, кожухи, чоботи тощо (рис.4-8). Окрім того, перед кожним показом можна спостерігати велику кількість креативно одягненої публіки, що не має запрошень на показ, а лише прагне потрапити в об’єктиви відомих фотографів.

Модні критики кажуть про вимирання стріт стайлу як явища. Це пов’язано з його монетизацією. Образи вже не є самобутніми, як раніше. Існують угоди між дизайнерами та зірками, які саме речі треба вдягнути.

Рис. 4-8. Всі фото з власного архіву
Milan Fashion Week spring/summer 2019.

Можливо, відбуваються певні метаморфози стріт стайлу. Проте, як показують останні тижні моди, він нікуди не зникає.

“Вулиця” вже давно надихає “високу моду”. Так джинси, що свого часу були створені як робочий одяг, дуже швидко, завдяки популяризації

у кіно та модних журналах, стали предметом повсякденного гардеробу. А такі будинки моди, як Alexander McQueen, Jean Paul Gaultier та ін. створювали з деніму навіть кутюрні колекції. І як у минулому столітті модельєри переносили на подіум культові елементи субкультур, як то байкерська шкіряна косуха чи драні гранжові джинси, сьогодні дизайнери надихаються стріт стайлом (Демна Гвасалія, Алессандро Мікеле та ін.). І виходить, що дизайнери надихнулися “вулицею”, зірки стріт стайлу вдягнули ці речі, додавши щось своє, і знов надихають дизайнерів... Такий нескінченний взаємообмін ідеями.

Стріт стайл, як феномен може бути цікавим джерелом натхнення і для студентів, майбутніх дизайнерів одягу. Окремою цікавою темою дослідження може стати стріт стайл саме на українських тижнях моди.